

Jak školákům předat biblické poselství?

Pro tuto věkovou skupinu je připraven materiál na celkem 206 hodin s dětmi – vystačíte s tím na pět let. ☺

Objevujeme Bibli se školáky chce napomáhat k tomu, předávat Boží slovo prakticky a názorně – aby to pro školáky bylo poutavé a cítili se ve společenství křesťanů dobře. Pro malé dítě není problém věřit v Boha, potřebuje však naši podporu a vedení.

Ke struktuře jednotlivých lekcí Objevujeme Bible se školáky

1. Porozumění textu

„Ééé..., tenhle příběh už znám, to je nuda!“ – Připadají vám takové projevy nějak povědomé?

Zvěstovat biblické poselství zajímavě a poutavě zdaleka není jednoduché. Pomohou nám v tom informace zabudované do textu, obsahující navíc cenné poznatky.

Pochopitelně jenom to, čemu sami rozumíme, můžeme předat dětem! Proto se musíme s textem nejdříve vypořádat sami. Nejdůležitější související informace jsou uvedeny přímo v textu.

2. Téma

Smyslem přípravné práce s textem je nalézt, co nám tady Bůh chce sdělit. K tomu najdeš v odstavci *Téma* vždy několik návrhů.

S přihlédnutím k místní situaci (věk a prostředí, odkud děti pocházejí) zformulujeme pro svou lekci *hlavní myšlenku a aplikaci* (viz příručku *Bůh má všechny děti rád*).

3. Návrhy provedení

Protože mezi šestiletým a dvanáctiletým dítětem je obrovská duševní „propast“, musí se i vyučovací metoda v obou případech lišit.

Naše „rybičky“ (7–9letí) milují příběhy, které jim máme předkládat v podobě vyprávění s doprovodem ilustrací; rádi si také odnesou domů něco, co sami vyrobili.

„Rybky“ (10–12letí) bychom naproti tomu měli uvádět do práce s Bibli a podněcovat je zvláště také k samostatnému uvažování.

U koho se ve skupině vyskytuje obojí věk, vybere si prostě z obou návrhů jeden, který se mu bude zdát přiměřenější; musí ovšem počítat s tím, že na některé dítě tím budou kladeny příliš vysoké nároky, zatímco na jiné naopak příliš nízké.

4. Návrhy písní

Zpěv je něco, v čem můžeme být aktivní všichni společně, posiluje pocit sounáležitosti se skupinou a pomáhá vyjádřit pocity (radost, vděčnost, chválu...).

Protože písně jsou zároveň neocenitelnou vyučovací pomůckou, měly by alespoň z větší části nějak souviset s tématem hodiny – k tomu navrhuje vždy tři písničky z naší nabídky materiálů (*1 = první zpěvník „Ať jsi velký nebo malý“ atd.).

5. Pomůcka k učení biblického verše

„Škola hrou“ má být uplatňována i v této části programu – tedy v hravém učení biblického verše, spojeném s praktickým vysvětlením.

Naše děti mají získat zálibu v Božím slově a zároveň skládat „poklad v srdci“ (nejen vědomosti v hlavě) na svou cestu životem.

Příprava hodiny krok za krokem

1. Modli se,

- aby ti Bůh dával moudrost v přípravě a provedení hodiny s dětmi,
- aby Bůh k tobě mluvil skrze své slovo,
- aby ti ukázal, co chce dětem říct,
- za svěřené děti, aby jim Bůh žehnal.

2. přečti si **biblický text** a pokus se vyhmátnout jeho jádro, autorův záměr. K tomu ti pomůže odstavec „Porozumění textu“, biblický slovník, další překlady Bible.

3. Vyber si **téma** pro svou hodinu.

4. Napiš si **plán hodiny**. Nezapomeň, že všechno, co v hodině s dětmi děláš, má napomáhat k pochopení tématu (hlavní myšlenky a aplikace).

5. Nacvič si **předvedení** různých částí programu.

6. Připrav si **vizuální pomůcky**.

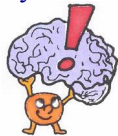
Jak připravit obrázky z Objevujme Bibli se školáky

Předpokladem úspěšného učení je zapojit do procesu vnímání informací pokud možno celou osobnost. Kromě sluchu a hmatu je jedním z nejdůležitějších smyslů zrak. Platí to i u dospělých, ale ještě mnohem větší roli hraje zrak při práci s dětmi.

To, co jim sdělujeme, vrývá se jim s použitím obrázků a názorných pomůcek mnohem výrazněji do paměti a zůstává tam uloženo často nerasmazatelně.

Obrázky nás oslovují citově mnohem silněji, jejich sdělovací schopnost je mohutnější, podněcují dětskou představivost a stupňují tak kvalitu spoluprožívání a zpracování vyučované látky.

Obrázky pomáhají zpřístupňovat dětem obsah, který jim chceme přiblížit. Pouhé pozorování obrázků však vede k tomu, že jejich obsah se ukládá do podvědomí nezpracován. Teprve ve spojení se slovním vajíádřením se jejich význam ukládá do našeho vědomí skutečně natrvalo.

Tip: Všechny obrázky jsou k dispozici i na CD-ROM. Příprava vizuálních pomůcek se tím velmi zjednoduší.

1. Obrázky k příběhům

K použití na flanelové tabuli

Obrázky okopírovat, podle potřeby se zvětšením. Případně vybarvit, pak vystříhat a na zadní straně zdrsnit brusným papírem nebo podlepit kouskem flanelu. Během vyprávění pokládat příslušné obrázky na tabuli.

K použití obrázkových kartonů

Obrázky zvětšit na kopírce, vybarvit a vystříhnout. Lepšího vzhledu dosáhneme, když každý obrázek nalepíme jednotlivě na poněkud větší barevný karton, takže obrázek je pak barevně „zarámován“. Při vyprávění pak obrázky postupně ukazujeme.

K promítání na zpětném projektoru

Obrázky nakopírovat na fólie a vybarvit permanentními popisovači pro fólie. Na projektoru pak zakrýváme fólii papírem tak, aby zůstal odkrytý vždycky jen ten obrázek, o kterém právě mluvíme.

K použití stínových obrázků překopírujeme siluety na papír a vystříháme. Při vyprávění pak pokládáme figury postupně na projektor, takže se promítají na stěnu (plátno) jako stíny.

K výrobě diapozitivů

Překopírovat na fólie tak, aby se po vystřížení daly vložit do rámečku (podle potřeby případně zvětšit nebo zmenšit). K vybarvení můžeme použít fóliové popisovače.

K promítání dataprojektorem

Obrázky z CD-ROM si připravujeme v PowerPointu nebo v podobném programu.

Tip: Jestliže vyrobené pomůcky pečlivě uschováme, můžeme je používat opakovaně a vynaložená práce, čas a náklady se tím víc vyplatí.

Nedala by se k tomu účelu vyhradit ve sboru nějaká skříňka, kde by mohly být v bezpečí a přehledně uloženy?

2. Vyobrazení pro ruční práce

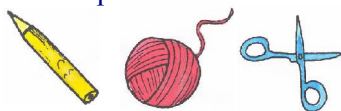
Prakticky není v našich možnostech všechny obrázky vytisknout přímo v použitelné velikosti, proto je občas budete muset při kopírování zvětšit (někdy může být vhodné použít barevný nebo silnější papír).

Aby děti dostaly představu, co vlastně mají vyrobit, je dobré přinést do hodiny jednu hotovou ukázkou.

Pro ty nejmenší ve skupině je někdy třeba obtížnější pracovní kroky připravit už předem, ale jen když je to opravdu nutné. Na výsledku není důležité, jak moc je přesný a „krásný“ v dospělých očích. Pro dítě je mnohem důležitější, že to je něco, co samo vyrobilo, a že si tím utvrdilo to, co předtím slyšelo. Přitom bychom neměli zapomenout, čeho touto ruční

práci chceme dosáhnout (utvrzení hlavní myšlenky, aplikace, biblického verše) a několikrát to v průběhu práce znovu připomenout a po dokončení s použitím hotového výrobku zopakovat.

Skladba programu

Děti se učí převážně tím, co mohou samy dělat a „prožívat“. Jednotlivé části programu mají všechny společný cíl: něco (= téma hodiny) děti naučit, t.j. pomoci jim pochopit vybranou biblickou pravdu a uplatnit ji prakticky ve vlastním životě.

V tomto věku mají děti rády změnu a překvapení, proto by měl být průběh hodiny pestrý (ne každý týden na jedno kopyto) a vždy by měl něčím překvapit.

Příklad

- Přivítání, zpěv, modlitba,... (5–7 min.)
- Kvíz, kterým „otestujeme“ nejdůležitější myšlenky a biblický verš z poslední hodiny (5–7 min.)
- Úvod k novému tématu (1–5 min.)
- Písnička k tématu (2–3 min.)
- Biblický příběh (10–20 min.)
- Písnička k tématu (2–3 min.)
- Naučíme se biblický verš (5–8 min.)
- Písnička k tématu (2–3 min.)
- Utvrzení (10–15 min.)
- Písnička/modlitba

Mysli na to:

***Učební procesy jsou tím účinnější,
čím větší je podíl samostatnosti!***

